

Majstrovstvá sveta v Presnej Orientácii (WTOC), 20.-28.8.2016, Strömstad-Tanum, Švédsko

Na základe splnenia nominačných kritérií sa MS zúčastnili pretekári Dušan Furucz (FBA), Ján Furucz (FBA), Marián Mikluš (RBA) a Miklušová Tereza (RBA). Vedúcim výpravy bol Dušan Furucz.

Naša malá výprava začala cestu v Bratislave v sobotu skoro ráno kde Marián s Terezou postupne nabrali mňa a Janka a presunuli sme sa do Prahy odkiaľ sme leteli do nórskeho Osla. Pretože sme už reálne nestíhali slávnostné otvorenie ani samotné finále šprintu využili sme čas na prehliadku mesta Oslo. Ubytovanie sme mali spoločné s výpravou klasického orientačného behu (s Michalom Krajčíkom a Jozefom Walnerom) dome na okraji Strömstadu, ktorý sa na celý týždeň stal našim prechodným domovom. Jeho hlavnou výhodou bolo jeho priame umiestnenie na mape Tjändalen v zaujímavom teréne, ktoré sme využívali na pravidelné výbehy s mapou.

V nedeľu sme vyrazili na modelovú mapu pre štafety pre klasických orientačných bežcov kde sme sa niektorí po prvýkrát priamo zoznámili s týmto typom švédskeho terénu a to hlavne s jeho skalami a bažinami. Najťažšie pre nás asi bolo zmierenie sa so skutočnosťou, že väčšina skál sa nekreslí čiernou, ale vrstevnicami, prípadne žltou farbou. Poobede sme si šli priamo do centra vychutnať si šprintové štafety a videli sme najlepších orientačných bežcov na svete v priamej akcii.

V pondelok sme mali medzi prvými pridelený čas na model pre disciplíny Tempo a prvého dňa PreO na ostrove Saltö. Snažili sme sa v čo najväčšej miere zoznámiť so švédskym ponímaním vrstevníc, ktoré bolo pre nás trochu netypické. Poobede sme si ešte dali výdatný mapový tréning v mieste nášho ubytovania.

V utorok konečne nastal náš prvý pretekársky deň. V aréne Strömsvallen priamo v Strömstade doobeda prebehla kvalifikácia v disciplíne Tempo kde sme boli rozdelení do dvoch farebných skupín (červená a modrá). V trochu mapovo ťažšej červenej skupine som štartoval ja a Tereza a v modrej Janko a Marián. V našej červenej skupine sa chlieb lámal hlavne na najťažšom treťom stanovisku, kde bola mapa veľmi generalizovaná a ťažká na pochopenie. Terezke toto stanovisko absolútne nevyšlo a so štyrmi chybami sa posunula mimo postupových miest. Celkovo s ôsmymi chybami skončila na 26 mieste. Moje tri chyby a relatívne rýchly čas stačili na 5 miesto. Túto skupinu vyhral Martin Jullum z Nórska pred Pinja Mäkinen z Fínska a Martinom Fredholm zo Švédska. Modrú skupinu vyhral Nór Sondre Ruud Bråten pred Talianom Alessio Tenani a Fínom Antti Rusanen. Janko so štyrmi chybami skončil na deviatom mieste a na poslednom postupovom osemnástom mieste sa z postupu tešil neustále sa zlepšujúci Marián tiež len so štyrmi chybami, ale trochu pomalším časom. Všeobecne bola táto disciplína trochu zvláštna. Iba štyri stanoviská v kvalifikácii nedávali možnosť napraviť prípadné chyby a pár favoritov malo namále. Terén bol taký hybrid medzi kontinentálnym a severským, so švédskymi zvláštnosťami mapovania a aj stavbou tratí.

Samotné finále pokračovalo v rovnakom trende a pre mňa osobne bolo sklamaním. Precestovali sme na sever takmer dvetisíc kilometrov a polovica pretekov bola v parku a meste. Len päť stanovísk (každé po 6 úloh) naznačovalo, že to budú veľmi tesné preteky. Mojich sedem chýb na takto vyrovnaných pretekoch znamenalo posun až na 28. miesto. O tri chyby menej by mi zabezpečilo pohodlne prvú desiatku. Osobne som nebol vyslovene so sebou nespokojný. Marián postupom splnil svoj cieľ a 33. miestom (6 chýb) potvrdil svoju zlepšujúcu sa výkonnosť. Janko tentokrát s piatimi chybami skončil na jeho pomery v úvodzovkách len na 12. mieste. Hoci to tentokrát nestačilo na medailu potvrdil svoju príslušnosť k svetovej špičke. Môžeme len ľutovať, že sa táto disciplína nekonala priamo v severských terénoch kde sme nasledovné dni pri časových kontrolách dokazovali, že by sme vedeli poraziť ktoréhokoľvek severana. Z víťazstva sa ale nakoniec tešil Lars Jakob Waaler z Nórska, na druhom mieste skončila Marit Wiksell zo Švédska a na treťom Fínka Pinja Mäkinen.

V stredu sme sa opäť vrátili na ostrov Saltö kde sa konala prvá časť disciplíny PreO. Konečne sme si užili severské terény, ale dobrý pocit trochu kazil staviteľ tratí, ktorý viac inklinoval k trailovému spôsobu stavby tratí a pár kontrol tým trochu utrpelo. Okrem pár kontrol sme sa s tým dokázali relatívne dobre vyrovať. Marián s jednou chybou je po prvom dni na peknom dvanástom mieste, ja na 19. mieste s dvomi chybami a Janko s dvomi chybami a jednou chybou na časovej kontrole na 25. mieste.

Poobede si ideme zabehať niekoľko kôl na modelovú mapu pre strednú trať pre klasických orieťákov a večer pozrieť vyhlásenie výsledkov pre strednú trať a TempO.

Voľný deň vo štvrtok využívame na účasť na pretekoch ROC (Rocky Orienteering Circus) kde sa práve beží štvrtá etapa a vyberáme si z dostupných tratí najdlhšiu Open trať. Poobede sa presúvame do Tanum Torseröd na model pre PreO 2 a štafety. Známy terén z minulého roku nás ani tak neprekvapuje ako staviteľ použitím tých istých kontrol.

V piatok nasleduje druhá PreO časť. Na nejaký veľký výsledok nám chýbajú body z prvého dňa a tak sa snažíme aspoň vylepšiť naše výsledky. Terén v prostredí veterných elektrární je veľmi pekný ale prekvapivo relatívne ľahké kontroly v prvej polovici trate nás nútia vymyslieť si vlastné chyby, keďže nechceme uveriť, že je to také ľahké. Janko ako jediný spolu s egyptským pretekárom dáva odpoveď Zero na tretej kontrole a musí si trhať vlasy keď kvôli tejto jedinej chybe končí v ten deň až na 11. mieste. Ja som si tu vymyslel pre istotu až tri chyby a končím v tento deň na 48. mieste. Marián si ju neodpustil na piatej kontrole a ešte mal on aj ja trochu smolu, že nás obidvoch zastihla krátka päťminútová búrka za polovicou trate kde sme po úteku z najvyššieho bodu v teréne pred bleskami príliš rýchlo riešili niektoré kontroly. Jeho to stálo 23. kontrolu a mňa zas 21. kontrolu. Marian takto s dvomi chybami je za tento deň len na 29. mieste.

V celkovom súčte za dva dni sa Majstrom Sveta stáva Martin Fredholm zo Švédska, strieborný je Martin Jullum z Nórska a bronzový Janis Rukšans z Litvy. Najlepší zo Slovenska je Janko na 16. mieste nasledovaný Mariánom na 17. mieste a ja končím na 36. mieste.

V sobotu nás čakal náš vrchol sezóny. Janko síce v medailový úspech príliš neveril, ale paradoxne ja som našej štafete veľmi veril a dúfal som aj v nejakú medailu (tajne v tú najligotavejšiu). Marián od začiatku MS podával veľmi sľubné výkony a pri našich bežeckých mapových tréningoch vyzeral v týchto terénoch veľmi spoľahlivo. Využili sme všetok náš voľný čas počas nášho výletu na sever na užitie si orientačného behu v terénoch, ktoré u nás nemáme. Ja som za celý týždeň narobil toľko chýb, že už som sa každej mal vedieť vyhnúť. Veril som, že keď ustojím PreO časť, tak TempO v teréne by už nemalo byť pre mňa problémové. O výkone Janka som nepochyboval ani na chvíľu. Samotné štafety vyzerali (a nakoniec aj boli) podľa mňa mapovo najťažšie čo malo hrať oproti klasickým trailistom výrazne v prospech nás bývalých/súčasných orientačných bežcov.

A ako to teda nakoniec prebiehalo ?

V novej disciplíne štafety, ktorá nahradila predchádzajúcu súťaž družstiev, sa slovenská štafeta v zložení Marián Mikluš, Dušan Furucz a Ján Furucz stala historicky prvým Majstrom Sveta v tejto disciplíne pred Portugalskom a Fínskom. Základ úspechu sa začal rodiť už na prvom úseku kde sa Marián bezchybným výkonom v PreO časti a následne aj bezchybným absolvovaním časovej kontroly v čase 51 sekúnd dostal na prvé miesto. Ja som pokračoval v rovnakom výkone a najrýchlejšou časovou kontrolou na úseku (31 sekúnd – tretí najrýchlejší čas celkovo) vyhral tento úsek a jasne poistil vedenie Slovenska pred poslednou časťou. Janko už nepustil ponúknutú príležitosť z rúk a bezchybným výkonom v PreO časti tak ostal len náš a portugalský tím bez penalizácie v hlavnej časti trate Presnej Orientácie. Janko dokonca na časovej kontrole najrýchlejším časom dňa (20 sekúnd) navýšil vedenie Slovenska na 91 sekúnd pred Portugalskom a 111 sekúnd pred Fínskom. Na švédskej náhornej planine Tolvmanstegen medzi veternými elektrárnami si tak mohli fanúšikovia orientačného behu z celého sveta vypočúť práve našu slovenskú hymnu.

Po krátkej oslave sme si v nedeľu ešte užili poslednú šiestu etapu pretekov ROC na najdlhšej Open trati v nádhernom teréne v tejto časti Švédska. Po pretekoch sme sa autom presunuli do Osla, letecky do Prahy a odtiaľ autom, aby sme niekedy v pondelok nad ráno konečne dorazili domov do Bratislavy.

Hodnotenie jednotlivých pretekárov:

Ján Furucz potvrdzuje svoju príslušnosť k svetovej extratriede. Konečne sa zlepšil v disciplíne PreO aj keď tu má stále nejaké rezervy. V disciplíne TempO nám celkovo nevyhovovala stavba trati a môžeme sa dohadovať ako by to dopadlo pri pretekoch v reálnom teréne. Pri štafetách ustál obrovský tlak na záverečnom úseku a bol na časovej kontrole celkovo najrýchlejší.

Dušan Furucz začal MS veľmi dobre, ale potom robil zbytočné chyby hlavne pri disciplíne PreO. Pre TempO platí pre neho podobný záver ako pre Janka. Na preteky štafiet sa poučil z predošlých chýb a prispel k medaile celkovo tretím najrýchlejším časom na časovej kontrole.

Marián Mikluš sa neustále zlepšuje a pokiaľ má dostatok času na rozhodovanie blíži sa výkonnosťou Jánovi Furuczovi. Horšie je to už z rýchlosťou pri disciplíne TempO kde sa ešte môže zlepšovať. Pri štafetách svojím bezchybným výkonom prispel k vedeniu Slovenska už po prvom úseku a nemalou mierou k zisku titulu Majstrov Sveta.

Tereza Miklušová mohla štartovať len v jednej disciplíne kde sa jej bohužiaľ nedarilo na jednom rozhodovacom stanovisku, ktoré rozhodlo o jej zotrvaní pred bránami finále. Na MS sme ju brali hlavne kvôli získavaniu skúseností jednak pre presnú orientáciu tak aj pre orientačný beh. Počas celého pobytu naplno využívala dostupnosť náročných terénov, ktoré u nás nemáme počas mapových a bežeckých tréningov s nami a aj s reprezentačným trénerom orientačného behu dospelých.

Návrh odmien za dosiahnuté výsledky a návrh na refundáciu nákladov:

Zlatá štafeta (Marián Mikluš, Dušan Furucz a Ján Furucz) – 600€

Preplatenie nákladov na cestu a ubytovanie.

Vypracoval: Dušan Furucz, reprezentačný tréner PO